

Věc C-341/24

**Shrnutí žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce podle čl. 98 odst. 1
jednacího řádu Soudního dvora****Datum doručení:**

8. května 2024

Předkládající soud:

Corte suprema di cassazione (Itálie)

Datum předkládacího rozhodnutí:

8. května 2024

Navrhovatelka:

Duca di Salaparuta SpA

Odpůrci: Ministero dell'Agricoltura, della Sovranità Alimentare e delle
Foreste

Consorzio volontario di tutela dei vini DOC Salaparuta

Baglio Gibellina Srl

Cantina Giacco Soc. coop. agricola

Madonna del Piraino Soc. coop. agricola

Předmět původního řízení

Původní řízení se týká návrhu na prohlášení neplatnosti nebo neúčinnosti zápisu chráněného označení původu (CHOP) v odvětví vína a uznání příslušného chráněného označení původu na vnitrostátní úrovni (DOC). Na podporu tohoto návrhu se uvádí, že tato označení jsou klamavá nebo jsou přihlášena ve zlé víře a v každém případě zasahují do ochranných známek jiných osob.

Předmět a právní základ žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu nařízení č. 1493/1999, č. 1234/2007 a č. 1308/2013 s cílem určit režim použitelný na ověření platnosti zápisu, provedeného v roce 2009, CHOP vína, jehož označení bylo uznáno již před vstupem nařízení č. 1234/2007 v platnost. Toto označení totiž zasahuje do starší ochranné známky, která má dobré jméno, a může tedy uvést spotřebitele v omyl, pokud jde o identitu vína.

Podstatou první předběžné otázky předkládajícího soudu je, zda se v takovém případě musí použít ustanovení oddílu F bodu 2 písm. b) přílohy VII nařízení č. 1493/1999, a zda je tedy takový zápis přípustný, nebo zda se použijí ustanovení článku 118k nařízení č. 1234/2007, čl. 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008 a čl. 101 odst. 2 nařízení č. 1308/2013, a v důsledku toho není takový zápis povolen.

Druhá předběžná otázka je vznesena pouze pro případ, že Soudní dvůr dospěje k závěru, že k ověření platnosti zápisu dotčeného CHOP se použijí ustanovení oddílu F nařízení č. 1493/1999. Předkládající soud si klade otázku, zda v takovém případě existují pravidla, odlišná od posledně uvedených ustanovení, která vedou k neplatnosti CHOP nebo vylučují jeho ochranu, pokud totéž CHOP zasahuje do starší ochranné známky, která má dobré jméno, a může tedy uvést spotřebitele v omyl ohledně identity vína.

Předběžné otázky

„1. [...] Vztahuje se na zápisy CHOP-CHZO v odvětví vína ohledně označení, která existovala před nařízením č. 1234/2007, následně nahrazeným nařízením č. 1308/2013, jako je zejména CHOP „Salaparuta“ PDO-IT-A0795 ze dne 8. srpna 2009, pokud jde o důvod pro zamítnutí, který je dán starší ochrannou známkou, která vzhledem ke své pověsti a proslulosti může způsobit klamavost dotčeného CHOP-CHZO („ochrana [by mohla] uvést spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity daného vína“), čl. 43 [odst. 2] nařízení (ES) č. 479/2008, resp. [článek] 118k nařízení č. 1234/2007 (později čl. 101 [odst. 2] nařízení č. [1308]/2013), který vylučuje ochranu CHOP nebo CHZO v případě, že dané označení může uvést spotřebitele v omyl „vzhledem k pověsti ochranné známky a její proslulosti“, anebo je uvedené pravidlo nepoužitelné na označení, která již požívala vnitrostátní ochrany před zápisem podle unijního práva, a to na základě zásady právní jistoty (rozsudek Soudního dvora ze dne 22. prosince 2010, C-120/08, Bavaria), podle níž se skutkový stav, není-li výslovně stanoveno jinak, zpravidla posuzuje podle právních předpisů platných v době, kdy tento stav nastal, s následným použitím dřívější právní úpravy uvedené v nařízení (ES) č. 1493/1999 a řešením kolize mezi označením původu a starší ochrannou známkou na základě ustanovení této právní úpravy stanovené v písm. b) [bodě] 2 oddílu F přílohy VII uvedeného nařízení?

2. Je-li odpověď na první předběžnou otázku v tom smyslu, že na skutkový stav, o který se jedná v projednávané věci, je nezbytné použít nařízení

č. 1493/1999, [...] vyčerpává právní úprava stanovená v příloze F nařízení č. 1493/1999, jejímž cílem je upravit kolizi vyplývající z ochranné známky zapsané pro víno nebo hroznový mošt, která je shodná s chráněnými označeními původu nebo zeměpisnými označeními daného vína, všechny případy koexistence různých označení a chráněností označení vín, anebo mohou nastat i jiné případy neplatnosti nebo nechráněnosti pozdějších CHOP nebo CHZO, pokud by zeměpisné označení mohlo uvést veřejnost v omyl ohledně skutečné identity vína z důvodu dobré pověsti starší ochranné známky, a to na základě obecné zásady neklamavosti rozlišovacích znaků?“

Uplatňované unijní právo

Listina základních práv Evropské unie, a zejména její článek 17; nařízení (EHS) č. 2081/92, zejména články 14 a 17; nařízení (ES) č. 1493/1999, zejména články 48, 52, 54 a příloha VII; směrnice 2000/13/ES, zejména článek 2; nařízení č. 753/2002, zejména článek 28; nařízení (ES) č. 510/2006, zejména články 3 a 14; nařízení (ES) č. 1234/2007, zejména články 118b, 118i, 118k, 118l a 118u; nařízení (ES) č. 479/2008, zejména články 43, 44, 51 a 54; nařízení (EU) č. 1151/2012; nařízení (EU) č. 1308/2013, zejména články 101 a 107.

Uplatňované vnitrostátní právo

Předkládající soud odkazuje na různé italské právní předpisy v této oblasti, aniž by je však v plném rozsahu vysvětlil, a to konkrétně: legge 10 febbraio 1992, n. 164 – Nuova disciplina delle denominazioni d'origine dei vini (zákon č. 164 ze dne 10. února 1992 – Nová právní úprava označení původu vín), zejména článek 1; decreto del Presidente della Repubblica 20 aprile 1994, n. 348 – Regolamento recante disciplina del procedimento di riconoscimento di denominazione d'origine dei vini (nařízení prezidenta republiky č. 348 ze dne 20. dubna 1994 – Nařízení o postupu uznávání označení původu vín); decreto legislativo 10 febbraio 2005, n. 30 – Codice della proprietà industriale, a norma dell'articolo 15 della legge 12 dicembre 2002, n. 273 (legislativní nařízení č. 30 ze dne 10. února 2005 – zákoník průmyslového vlastnictví podle článku 15 zákona č. 273 ze dne 12. prosince 2002), zejména články 14 a 29; decreto legislativo 23 giugno 2003, n. 181 – Attuazione della direttiva 2000/13/CE concernente l'etichettatura e la presentazione dei prodotti alimentari, nonché la relativa pubblicità (legislativní nařízení č. 181 ze dne 23. června 2003 – Provádění směrnice 2000/13/ES o označování potravin, jejich obchodní úpravě a související reklamě), zejména článek 2; decreto legislativo 8 aprile 2010, n. 61 – Tutela delle denominazioni di origine e delle indicazioni geografiche dei vini, in attuazione dell'articolo 15 della legge 7 luglio 2009, n. 88 (legislativní nařízení č. 61 ze dne 8. dubna 2010 – Ochrana označení původu a zeměpisných označení vín, kterým se provádí článek 15 zákona č. 88 ze dne 7. července 2009); decreto legislativo 12 dicembre 2016, n. 238 – Disciplina organica della coltivazione della vite e della produzione e del

commercio del vino (legislativní nařízení č. 238 ze dne 12. prosince 2016 – Systematická právní úprava pěstování vinné révy a výroby vína a obchodu s ním).

Stručný popis skutkového stavu a řízení

- 1 Z žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce vyplývá, že navrhovatelka v původním řízení je vinařským podnikem, který je vlastníkem určitých ochranných známek, které odlišují jím vyráběná vína. V roce 2016 podala žalobu proti, mimo jiné, odpůrcům v původním řízení k Tribunale di Milano (soud v Miláně, Itálie) znějící na prohlášení neplatnosti nebo neúčinnosti zápisu CHOP provedeného v roce 2009 a uznání DOC provedeného v roce 2006: tvrdila, že tato označení byla klamavá nebo byla přihlášena ve zlé víře a v každém případě zasahovala do ochranných známek navrhovatelky zapsaných v roce 1989 a majících dobré jméno. Jak tato označení, tak tyto ochranné známky totiž obsahují výraz „Salaparuta“. Tento soud zamítl žalobu navrhovatelky, která se proti jeho rozsudku odvolala k Corte di appello di Milano (odvolací soud v Miláně, Itálie). Odvolací soud rozsudek soudu prvního stupně potvrdil. Navrhovatelka podala proti posledně uvedenému rozsudku kasační opravný prostředek ke Corte di cassazione (Kasační soud, Itálie), který je předkládajícím soudem.

Hlavní argumenty účastníků původního řízení

- 2 Kasačním opravným prostředkem navrhovatelka uplatňuje pět důvodů, z nichž první tři jsou relevantní pro účely předběžných otázek.
- 3 Prvním důvodem se navrhovatelka dovolává porušení čl. 118k odst. 2 nařízení č. 1234/2007, jehož znění je převzato do čl. 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008 a článku 107 nařízení č. 1308/2013. Odvolací soud měl nesprávně dospět k závěru, že pro účely ověření platnosti sporného CHOP je třeba použít přechodné ustanovení článku 51 nařízení č. 479/2008, které v podstatě přebírá ustanovení článku 118s nařízení č. 1234/2007 a stanoví automatickou ochranu označení, jako je předmětné označení, která již byla chráněna podle dřívější právní úpravy v nařízení č. 1493/1999.
- 4 Navrhovatelka naopak tvrdí, že pro účely ověření platnosti dotčeného CHOP je třeba použít čl. 118k odst. 2 nařízení č. 1234/2007, který vylučuje ochranu označení původu, pokud by spotřebitelé mohli být s ohledem na pověst a proslulost ochranné známky uvedeni v omyl ohledně skutečné identity vína.
- 5 Podle navrhovatelky jednak došlo k vnitrostátnímu uznání DOC obsahujícího výraz „Salaparuta“ v době platnosti nařízení č. 1493/1999, jednak k zápisu CHOP obsahujícího výraz „Salaparuta“ došlo později, a to dne 8. srpna 2009, kdy byla platná nařízení č. 1234/2007 a č. 479/2008. Nařízení č. 1493/1999 pouze připouštělo vnitrostátní uznání tím, že vyžadovalo jejich oznámení Komisi, aniž by stanovilo podmínky pro uznání nebo odmítnutí těchto uznání. Nařízení č. 1234/2007, ve znění nařízení č. 491/2009, zrušilo nařízení č. 1493/1999

s účinností od 1. srpna 2009. Od posledně uvedeného data v řízení o zápisu CHOP tento zápis podléhá konečnému rozhodnutí Komise, zatímco členské státy jsou pověřeny provedením pouhého předběžného posouzení.

- 6 Navrhovatelka připomíná, že přechodná právní úprava uvedená v článku 51 nařízení č. 479/2008 a článku 118s nařízení č. 1234/2007, která byla převzata článkem 107 nařízení č. 1308/2013, stanovila, že označení chráněná předchozím vnitrostátním uznáním a chráněná podle nařízení č. 1493/1999 mají být zapsána podle nového režimu a pro jeho účely, pokud nedojde ke správnímu zamítnutí ze strany Komise do 31. prosince 2014.
- 7 Vzhledem k tomu je podle názoru navrhovatelky třeba přechodná pravidla uvedená výše chápat tak, že pro označení chráněná podle nařízení č. 1493/1999 je vnitrostátní uznání DOC pouze nezbytnou podmínkou. DOC je nezbytné, ale nikoliv dostačující pro zápis CHOP na úrovni Unie. CHOP tedy nahrazuje předchozí vnitrostátní uznání, takže pro účely výše uvedených ustanovení nařízení č. 479/2008 a č. 1234/2007 je ochrana poskytovaná dříve existujícím označením vín dána výhradně právními předpisy platnými v době zápisu CHOP pro tato vína.
- 8 Z toho vyplývá, jak tvrdí navrhovatelka, že nové zápisy CHOP týkající se označení, která již byla uznána na vnitrostátní úrovni podle nařízení č. 1493/1999, v souladu s přechodným pravidlem stanoveným v článku 51 nařízení č. 479/2008 a článku 118s nařízení č. 1234/2007, nespádají do působnosti nařízení č. 1493/1999, ale představují nové zápisy podle unijního práva. Nové zápisy existují až ode dne, kdy byly provedeny, a jsou chráněny podle unijního práva platného k tomuto dni, tedy podle nařízení č. 1234/2007 a v současnosti podle nařízení č. 1308/2013.
- 9 Za těchto okolností navrhovatelka zpochybňuje napadený rozsudek v rozsahu, v němž tento rozsudek stanovil, že čl. 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008 se nepoužije na ověření platnosti zápisu dotčeného CHOP z důvodu, že uznání na vnitrostátní úrovni DOC obsahujícího výraz „Salaparuta“ bylo ukončeno v roce 2006 a že toto uznání tehdy požívalo ochrany stanovené v článku 51 nařízení č. 479/2008.
- 10 Podle navrhovatelky byla zaprvé vnitrostátní uznání DOC, která existovala před rokem 2009, včetně uznání DOC obsahujícího výraz „Salaparuta“, zrušena a zanikla ke dni 1. srpna 2009. Zadruhé, zápis dotčeného CHOP nepředpokládal pouze ukončení řízení o uznání tohoto DOC, ale zahrnoval také vedení samostatného správního řízení. Toto správní řízení o zápisu CHOP, které spadá výlučně do oblasti působnosti unijního práva, bylo zahájeno zápisem dotčeného CHOP provedeným dne 8. srpna 2009 a skončilo dne 1. ledna 2015, jelikož Komise nepožádala o zrušení tohoto zápisu do 31. prosince 2014 podle ustanovení článku 51 nařízení č. 479/2008 a článku 118s nařízení č. 1234/2007.
- 11 Navrhovatelka tvrdí, že pravidla stanovená v článku 118k nařízení č. 1234/2007 a v čl. 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008, která vylučují ochranu označení, pokud by toto označení mohlo uvést spotřebitele v omyl „vzhledem k pověsti ochranné

známky a její proslulosti“, je třeba použít i na ověření platnosti zápisu dotčeného CHOP, neboť tato pravidla byla platná jak ke dni zahájení řízení, tedy ke dni 8. srpna 2009, vedoucího k zápisu dotčeného CHOP, tak ke dni jeho ukončení, tedy ke dni 1. ledna 2015.

- 12 Podle navrhovatelky neobsahovala příloha VII nařízení č. 1493/1999 ustanovení podobné ustanovení čl. 118k odst. 2 nařízení č. 1234/2007, které výslovně vylučuje uznání označení původu, pokud by si spotřebitel mohl toto označení splést s jinou ochrannou známkou s dobrým jménem. Kromě toho článek 118l nařízení č. 1234/2007 stanoví možnost koexistence označení původu s ochrannou známkou v jiných případech, než je případ uvedený v čl. 118k odst. 2. Navrhovatelka tvrdí, že na dotčené CHOP se rovněž vztahují ustanovení výše uvedeného čl. 118k odst. 2.
- 13 Ve druhém důvodu navrhovatelka podpůrně tvrdí (pro případ, že by pravidla stanovená v čl. 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008 a čl. 118k odst. 2 nařízení č. 1234/2007 nebyla v projednávané věci použitelná), že ani podle dřívější právní úpravy, konkrétně nařízení č. 1493/1999, není zápis označení vín, která by mohla uvést spotřebitele v omyl z důvodu dobrého jména starší ochranné známky, přípustný.
- 14 Navrhovatelka zpochybňuje napadený rozsudek v rozsahu, v němž konstatuje, že označení, které jako v projednávané věci zasahuje do starší ochranné známky s dobrým jménem, může uvést veřejnost v omyl, pokud jde o skutečnou identitu vína, a je tudíž klamavé, musí být nutně uznáno za platné podle nařízení č. 1493/1999, neboť toto nařízení výslovně nestanoví neplatnost takového označení.
- 15 Podle navrhovatelky musí být s ohledem na systematický výklad nařízení č. 1493/1999 ve vztahu k ostatním předpisům unijního práva jednak vyloučena ochrana klamavého zeměpisného označení. Dále není odůvodněn výklad právní úpravy přijatý v napadeném rozsudku, podle něhož, pokud jde o vína, nejsou klamavá označení neplatná jen proto, že byla uznána na vnitrostátní úrovni před zavedením pravidel obsažených v nařízeních č. 479/2008 a č. 1234/2007.
- 16 Ve třetím důvodu, uplatněném podpůrně, navrhovatelka uvádí případ, kdy je příloha VII nařízení č. 1493/1999 vykládána v tom smyslu, že stanoví rovněž ochranu CHOP, které vzhledem k pověsti starší ochranné známky může uvádět spotřebitele v omyl ohledně skutečné identity vína; a v takovém případě podle přílohy VII oddílu F bodu 2 nařízení č. 1493/1999 tato starší ochranná známka, pokud je shodná, jako v projednávané věci, s později zapsaným CHOP, nesmí být nadále ani používána, takže podle navrhovatelky by tato ochranná známka byla vyvlastněna, a to při neexistenci veřejného zájmu a bez náhrady.
- 17 V tomto ohledu se navrhovatelka dovolává nepřiměřeného rozdílného zacházení ve vztahu k totožné situaci týkající se vztahu mezi starší ochrannou známkou s dobrým jménem a CHOP zapsaným později podle nařízení č. 2081/1992, které

se týká označení původu zemědělských produktů nebo potravin jiných než vína. Článek 14 odst. 3 posledně uvedeného nařízení totiž stanoví následující: „Označení původu nebo zeměpisné označení se nezapíše, pokud s ohledem na dobrou pověst a proslulost ochranné známky a dobu, po kterou byla užívána, by zápis mohl uvést spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečnou totožnost produktu“.

Stručné odůvodnění žádosti o rozhodnutí o předběžné otázce

- 18 Z dotčeného předkládacího rozhodnutí vyplývá, že první předběžná otázka se týká režimu ochrany použitelného v takových situacích, jako je situace v projednávané věci, týkající se období od roku 2006 do roku 2009, kdy zde bylo již existující označení původu, a sice DOC, vydané v členském státě v roce 2006, k němuž byla přidána nebo nahrazena ochrana na unijní úrovni, konkrétně CHOP. V tomto ohledu si předkládající soud klade otázku, zda si první – vnitrostátní – uznání zachovává svou účinnost a požívá ochrany podle nařízení č. 1439/1999, nebo zda je třeba toto uznání považovat za nahrazené CHOP, v důsledku čehož se toto označení řídí právními předpisy platnými během řízení o zápisu tohoto CHOP.
- 19 Pokud jde o unijní právní rámec, předkládací rozhodnutí připomíná, že nařízení č. 1493/1999 stanovilo první redefinici právní úpravy trhu s vínem a zavedlo klasifikaci vín. Nařízení č. 479/2008 zavedlo novou klasifikaci v odvětví vína, která stanoví CHOP a CHZO pro vína, která se vyznačují zvláštní souvislostí s územím původu.
- 20 Podle předkládajícího soudu vedlo uplatňování CHOP a CHZO v odvětví vína zpravidla k vyloučení vnitrostátních systémů ochrany, takže nařízení týkající se tohoto odvětví zavedla přechodná pravidla s cílem zohlednit skutečnost, že v Unii již některé vnitrostátní právní řády stanovily právní úpravu označení původu. Itálie, která využila možnosti stanovené v nařízení č. 1308/2013, zachovala národní označení, která tak mohou nadále existovat vedle evropských označení. V tomto ohledu si označení původu „DOC“ nadále zachovává hodnotu na vnitrostátní úrovni.
- 21 Předkládací rozhodnutí mimoto upřesňuje, že postup zápisu CHOP se skládá ze tří fází. V první fázi podávají výrobci vína žádost o zápis CHOP členskému státu, v němž se nachází oblast produkce vín. Ve druhé fázi členský stát po provedení nezbytného ověření splnění požadavků a po vyřešení případných námitek předá žádost Komisi. Ve třetí fázi Komise provede další ověření a přijme konečné rozhodnutí o zápisu CHOP.
- 22 Předkládající soud dále odkazuje na rozsudek Soudního dvora ve věci C-120/08, Bavaria, týkající se výkladu nařízení č. 2081/1992 o označeních původu zemědělských produktů nebo potravin, které nepatří do odvětví vína. Z tohoto rozsudku vyplývá, že zásada právní jistoty brání tomu, aby byl okamžik, od kterého počíná časová působnost unijního aktu, stanoven ke dni dřívějšímu než dni jeho zveřejnění, kromě výjimečného případu, kdy to cíl, kterého má být dosaženo, vyžaduje, a pokud je řádně dodrženo legitimní očekávání dotyčných

osob. Dále Soudní dvůr v témže rozsudku uvedl, že stejná zásada právní jistoty vyžaduje, aby každá faktická situace byla posuzována obvyklým způsobem, a pokud není výslovně stanoveno jinak, ve světle v daném okamžiku účinných právních norem. Kromě toho, jestliže je však nově přijatý právní předpis platný pouze do budoucnosti, uplatní se rovněž, až na odchylky, na budoucí účinky situací, které vznikly během platnosti dřívějšího právního předpisu.

- 23 Předkládající soud uvádí, že podle napadeného rozsudku se v projednávané věci použije článek 51 nařízení č. 479/2008, podle něhož označení původu již chráněná podle článku 54 nařízení č. 1493/1999 požívají automatické ochrany prostřednictvím zápisu podle článku 46 uvedeného nařízení č. 478/2008 s výhradou možnosti Komise nařídit zrušení ochrany do 31. prosince 2014.
- 24 Naopak podle navrhovatelky se ustanovení článku 51 nařízení č. 479/2008 a článku 118s nařízení č. 1234/2007 vztahují pouze na řízení o zápisu sporného CHOP, zatímco na ověření platnosti zápisu samotného CHOP se uplatní ustanovení čl. 43 odst. 2 nařízení č. 479/2008, neboť dotčené CHOP, zapsané dne 8. srpna 2009, představuje nový prvek, který nemůže spadat do působnosti nařízení č. 1493/1999, jelikož toto nařízení bylo s účinností od 1. srpna 2009 zrušeno.
- 25 Druhá předběžná otázka se týká případu, kdy by bylo shledáno, že na situaci uvedenou v první otázce se uplatní nařízení č. 1493/1999. V předkládacím rozhodnutí se uvádí, že toto nařízení neobsahuje zvláštní ustanovení, které by mohlo vyřešit kolizi mezi starší ochrannou známkou s dobrým jménem na jedné straně a pozdějším označením původu, které zasahuje do této ochranné známky a může uvést spotřebitele v omyl, na straně druhé. V této souvislosti si předkládající soud klade otázku, zda lze ze systematického výkladu právní úpravy ochrany ochranných známek vyvodit obecnou zásadu, která chrání ochranné známky, včetně označení původu, proti následným klamavým označením, a to s ohledem na článek 14 nařízení č. 2081/1992, i když se toto nařízení nevztahuje na odvětví vína.
- 26 Jak uvedl předkládající soud, nařízení č. 2081/1992 mělo na rozdíl od nařízení č. 1493/1999 upravovat oblast označení původu úplným a výlučným způsobem. Zejména čl. 14 odst. 3 nařízení č. 2081/1992 obsahoval pravidlo, že označení původu se nezapíše, pokud s ohledem na dobrou pověst a proslulost ochranné známky a dobu, po kterou byla užívána, by zápis mohl uvést spotřebitele v omyl, pokud jde o skutečnou totožnost produktu. Toto pravidlo bylo pro vína zavedeno až nařízením č. 497/2008.
- 27 V tomto ohledu předkládající soud připomíná, že několik ustanovení zakazuje jakékoli rozlišovací nebo popisné označení, ochrannou známku nebo označení původu, které by mohlo uvést veřejnost v omyl, jako je zejména článek 10a Pařížské úmluvy na ochranu průmyslového vlastnictví ze dne 20. března 1883, článek 3a Madridské dohody o potlačování falešných nebo klamavých údajů

o původu zboží ze dne 14. dubna 1891, následně revidované ve Washingtonu, Haagu, Londýně a Lisabonu, a článek 2 směrnice 2000/13.

- 28 Předkládající soud zdůrazňuje, že podle odpůrců se v kolizi mezi ochrannými známkami a údaji o jakosti často uplatňuje jiné pravidlo než základní pravidlo v oblasti rozlišovacích znaků, podle něhož mají starší práva přednost před pozdějšími. V tomto ohledu z unijního práva vyplývá legislativní volba ve prospěch údajů o jakosti, která znamená přednost těchto údajů před jinými rozlišovacími znaky.
- 29 Podle předkládajícího soudu byl v odvětví vína vztah mezi chráněnými označeními a ochrannými známkami upraven v podstatě stejným způsobem jako u jiných zemědělsko-potravinářských produktů až nařízením č. 479/2008, které zavedlo nový systém zápisu CHOP a CHZO pro vína v rámci Společenství, jenž vstoupil v platnost dne 1. srpna 2009 a nahradil systém zavedený nařízením č. 1493/1999. Tento systém byl založen na zápisu označení na vnitrostátní úrovni, která pak byla automaticky uznávána na úrovni Společenství.

PRACOVNÍ DOKUMENT